

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1178/2014
02.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 1090/13 од 05.05.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж 669/14 од 24.09.2014. године, у седници већа одржаној 02.12.2014. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 1090/13 од 05.05.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж 669/14 од 24.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 1090/13 од 05.05.2014. године окривљени С.К. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимање саобраћајне дозволе, као у изреци пресуде, те је обавезан да суду надокнади трошкове судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж 669/14 од 24.09.2014. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног С.К. и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу К 1090/13 од 05.05.2014. године.

Против правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП-а, бранилац окривљеног С.К., адвокат М.К., поднео је захтев за заштиту законитости

због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и 3. ЗКП-а у вези са чланом 6. ЗКП-а, чланом 34. став 4. Устава РС и чланом 4. Протокола 7. Европске конвенције, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и констатује да је правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног С.К., па се побијане пресуде укидају и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду закона наводима да је у предметном кривичном поступку против окривљеног С.К. морало бити примењено начело *ne bis in idem*, јер се ради о пресуђеној ствари. У прекршајном поступку вођеном пред Управом Царина - Царинарница Ниш решењем П 1323/7 од 05.03.2008. године окривљени С.К. је оглашен одговорним због извршеног прекршаја из члана 332. став 3. у вези члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, а како по ставу одбране постоји потпуни чињенични идентитет у погледу радњи, места и времена извршења дела, првостепени и другостепени суд су у предметном кривичном поступку вођеном против окривљеног С.К. доношењем побијаних правноснажних пресуда повредили закон на штету окривљеног, јер је одредбама члана 6. ЗКП-а, члана 34. став 4. Устава РС и члана 4. Протокола 7. Европске конвенције, прописана забрана поновног суђења у истој ствари.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца окривљеног С.К., оцењује као неосноване, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП-а на коју се захтевом суштински указује, али без нумеричког означавања ове законске одредбе, а с`обзиром на то да су идентичне повреде истицане, од стране одбране, у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао жалбени суд - Виши суд у Нишу у пресуди Кж 669/14 од 24.09.2014. године и на њих упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. се указује и на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП-а, али без обрзлагања исте повреде.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП-а, која прописује обавезан садржај захтева, прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење из члана 485. став 1. ЗКП-а, а да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог Законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, те да бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којима је

утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости окривљеног нема прописан садржај, у односу на напред наведену повреду закона.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**